

Θα συνεχίσουμε τώρα με την **τρίτη με αριθμό 885/12-5-2026 επίκαιρη ερώτηση** πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου της Κ.Ο. ΣΥΡΙΖΑ-ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ κ. Χαράλαμπου Μαμουλάκη προς την Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού με θέμα: **«Αδικαιολόγητη καθυστέρηση επίλυσης του ζητήματος αντιστοίχισης των πρώην (Τ.Ε.Ι.) Α.Ε.Ι. Τ.Τ. (Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Τεχνολογικού Τομέα) με τα πτυχία των νέων ακαδημαϊκών δομών».**

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, ο κ. Νικόλαος Παπαϊωάννου.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΧΑΡΗΣ) ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και καλή εβδομάδα. Καλησπέρα, κύριε Υφυπουργέ.

Ερχόμαστε σήμερα στη Βουλή για ένα ζήτημα το οποίο θα έλεγα, θα το χαρακτηρίζα ως μια ιστορική πλέον, εφόσον παρήλθαν επτά έτη, εκκρεμότητα, μία εκκρεμότητα απέναντι σε πολίτες, Έλληνες πολίτες, μεγάλο πλήθος αυτών που αφορά ουσιαστικά την ακαδημαϊκή τους εκπαίδευση και πιο συγκεκριμένα τη δομική αβελτηρία που διέπεται, εν τοις πράγμασι πλέον μετά τα επτά έτη, επίλυσης ενός ζητήματος, μιας εκκρεμότητας αντιστοίχισης των πρώην ΑΕΙ, τεχνολογικού τομέα με τα πτυχία των νέων ακαδημαϊκών δομών.

Αναφέρομαι προφανώς στον ν.4610 του 2019. Κατά την άποψή μου είναι ένας εμβληματικός νόμος ο οποίος ανατάσσει, ανασυντάσσει το σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας και εν γένει των ακαδημαϊκών μας ιδρυμάτων. Νόμος ο οποίος δυστυχώς όμως δεν πήρε στην πράξη σάρκα και οστά, διότι διέπεται από κάποιες αβελτηρίες και ίσως και πολιτική βούληση -αυτό θα φανεί ελπίζω στη σημερινή μας συζήτηση- από την Κυβέρνηση.

Και λέω για θέμα πολιτικής βούλησης γιατί, παρά τις επανειλημμένες δημόσιες δεσμεύσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας για την επίλυση του ζητήματος και τις εύλογες βέβαια προσδοκίες των ενδιαφερομένων, δεν έχει μέχρι σήμερα υπάρξει σχετική νομοθετική πρωτοβουλία.

Ειδικότερα, αφενός η πρόβλεψη για ένταξη της σχετικής ρύθμισης ως άρθρο 97 του νομοσχεδίου για την Ανώτατη Σχολή Παραστατικών Τεχνών, στην οποία αναφέρθηκε ο αρμόδιος Υφυπουργός στις 16 Μαρτίου του 2026, πριν από δύο μήνες δηλαδή που αναφέρθηκε ρητώς, τελικά όμως δεν υλοποιήθηκε και δεν είναι ενετάχθη δηλαδή η διάταξη του άρθρου σε αυτό το νομοσχέδιο και αφετέρου βέβαια, η εξέτασή της σε επίπεδο Υπουργικού Συμβουλίου σχετικά με την αναφορά της κ. Ζαχαράκη επ' αυτού, φαίνεται ότι κάτι έχει λάβει χώρα, γιατί σαφή ένδειξη δεν υπάρχει.

Οπότε βρισκόμαστε εδώ και επτά σχεδόν χρόνια μετά τη νομοθέτηση και αρκετούς μήνες μετά από τις δικές σας ξεκάθαρες δεσμεύσεις και δεν βλέπουμε να υλοποιείται τίποτα εξ αυτών.

Επειδή λοιπόν η συνεχής αναβολή εντείνει την αβεβαιότητα και την απογοήτευση χιλιάδων αποφοίτων που αναμένουν επί σειρά ετών μια ολοκληρωμένη, δίκαιη και οριστική επιτέλους ρύθμιση του ζητήματος, επειδή το ζήτημα συνδέεται άμεσα με την εύρυθμη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, την αξιοκρατία και την ορθολογική αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας και επειδή η παρατεταμένη αυτή εκκρεμότητα εγείρει ζητήματα παραβίασης θεμελιωδών συνταγματικών κατοχυρωμένων αρχών, όπως είναι η αρχή της ισότητας, η αρχή της αξιοκρατίας, αλλά και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας ως

έκφραση της άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας μέσω της δυνατότητας που πρέπει να προσφερθεί πλήρους επαγγελματικής κατοχύρωσης, ρωτώ κύριε Υπουργέ δύο πράγματα.

Πρώτον, προτίθεται το Υπουργείο Παιδείας να ανακοινώσει άμεσα σαφές χρονοδιάγραμμα για την κατάθεση νομοθετικής ρύθμισης;

Και δεύτερον, προτίθεται η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να προχωρήσει επιτέλους σε θεσμικό και άμεσο διάλογο με τους εκπροσώπους των Συλλόγων Αποφοίτων ΤΕΙ Κρήτης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μαμουλάκη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βουλευτά, χαίρομαι για την ερώτησή σας, διότι έχει δύο πυλώνες, τον ακαδημαϊκό πυλώνα και τον πολιτικό πυλώνα. Όπως πολύ ορθώς είπατε, υπήρχαν τρεις νόμοι, ο ν. 4251 του 2018, ο ν. 4559 του 2018 και δύο του 2019, ο ν. 4589 και ο ν. 4610 που πραγματικά αναφερθήκατε στην ερώτησή σας, με βάση τους οποίους τα Ανώτατα Τεχνολογικά Ιδρύματα συγχωνεύθηκαν με απορρόφηση, με ένταξη των τμημάτων τους είτε σε υφιστάμενα πανεπιστήμια είτε δημιουργήθηκαν καινούργια.

Οι νόμοι στους οποίους αναφερθήκαμε και εσείς και εγώ νωρίτερα είχαν διατάξεις που ρύθμιζαν θέματα για φοιτητές που ήδη βρίσκονταν μέσα, είτε δηλαδή τους έδιναν τη δυνατότητα να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους στα υπάρχοντα τμήματα των ΑΤΕΙ, των Ανωτάτων Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, είτε μπορούσαν να λάβουν πτυχίο πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, έχοντας όμως δύο βασικές προϋποθέσεις, δηλαδή το να μην έχουν υπερβεί τη διάρκεια των εξαμήνων που απαιτούνταν για τη λήψη του τίτλου σπουδών, προσαυξανόμενου κατά τέσσερα εξάμηνα και εφόσον βεβαίως παρακολουθούσαν κάποια επιπλέον μαθήματα. Αυτά όντως ίσχυαν για φοιτητές που οι νόμοι αυτοί τους βρήκαν μέσα στα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Για τους αποφοίτους όμως, οι οποίοι είχαν ολοκληρώσει τις σπουδές τους πριν από την ψήφιση των νόμων αυτών, δεν υφίσταται διάταξη που να προβλέπει τη δυνατότητα αυτών των αποφοίτων από το 2001 και μετά να πάρουν πτυχίο πανεπιστημιακού τμήματος. Επίσης, δεν υφίστατο εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής πράξης για την αυτόματη ή υπό προϋποθέσεις ισοτιμία και αντιστοίχιση των πτυχίων τους με τα πανεπιστημιακά τμήματα.

Επομένως, εκείνο που θέλω να πω, γιατί θα υπάρχει και η δευτερολογία, το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, είναι ότι ο τίτλος σπουδών, ο οποίος χορηγούνταν από το 2001 και μετά από τα Ανώτατα Τεχνολογικά Ιδρύματα, είναι βασικός τίτλος σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης, έδινε τη δυνατότητα στους ακαδημαϊκούς λοιπόν αυτούς αποφοίτους για την πρόσβαση σε προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών ή διδακτορικών σπουδών, δεύτερου και τρίτου κύκλου σπουδών, καθώς επίσης και να προσληφθούν σε θέσεις δημοσίου ή ευρύτερου δημόσιου τομέα με βάση το προεδρικό διάταγμα 85, το οποίο καθορίζει τα προσόντα διορισμού σε φορείς του δημοσίου.

Επομένως, δίνονταν η δυνατότητα και σε αυτούς τους αποφοίτους να προχωρήσουν τις σπουδές τους.

Θα επανέλθω στη δευτερολογία μου για την αντιστοίχιση και πρέπει να ξεκαθαρίζουμε ότι όταν μιλάμε αντιστοίχιση, μιλάμε για την ακαδημαϊκή αντιστοίχιση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ. Σωστό το τελευταίο.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΧΑΡΗΣ) ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ: Σαφώς ήταν ορθή η αναφορά περί αντιστοιχίσεως, αλλά να γνωρίζουμε ότι προηγείται και η ισοτιμία.

Πάμε λοιπόν τώρα, εδραζόμενος στη λογική της ισοτιμίας, έρχομαι και ρωτώ τα εξής. Δύο είναι οι πυλώνες της ερώτησής μου στη δευτερολογία, κύριε Υπουργέ.

Πρώτον, δηλώσατε και εσείς δημοσίως -το ανέφερα στην ερώτησή μου, στις 16/3- ότι θα προχωρήσει η εν λόγω διάταξη και θα έλθει στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, μάλιστα με συγκεκριμένο τότε νομοσχέδιο. Δεν ενετάχθη αυτή η διάταξη. Δεν εισήχθη, για την ακρίβεια, μέσα. Τι συμβαίνει; Υπάρχει κάποια αλλαγή πολιτικής βούλησης; Γιατί υπάρχει αυτή η κωλυσιεργία; Πέρασε ένας χρόνος, δύο χρόνια, τρία, φτάσαμε τα επτά. Σε λίγο κλείνει ο πολιτικός κύκλος της παρούσας Βουλής και της δικής σας κυβερνητικής θητείας. Θα ολοκληρωθεί;

Γιατί παρακολουθούν και υπάρχουν άνθρωποι σε ομηρία, κύριε Πρόεδρε, και δεν είναι λίγοι. Μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες και εν συνόλω με τις οικογένειές τους, οι οποίοι όντως βρίσκονται σε ένα καθεστώς ατύπου ομηρίας από το 2001. Μιλάμε πάντα γι' αυτούς οι οποίοι σπούδασαν, φοίτησαν, ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους και τα δικαιώματά τους και είναι σε ένα καθεστώς αμφισημίας. Το λέω με επιείκεια, για να μην πω κάτι χειρότερο.

Τώρα, λοιπόν, εδώ το ερώτημα είναι σαφές. Θέλουμε μια σαφή απάντηση, κύριε Υπουργέ, χωρίς άλλες αναφορές για το ιστορικό που βεβαίως υπάρχει. Θα προχωρήσει το Υπουργείο στη συγκεκριμένη κίνηση και διάταξη; Γιατί οι δημόσιες δηλώσεις υπάρχουν ή βρίσκονται. Και βέβαια υπάρχει και μια διάταξη έτοιμη, όπως ανέφερα προηγουμένως.

Επίσης, για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια -και εδώ οφείλω να το θέσω αυτό, είναι μεν ένα πολιτικό σχόλιο, αλλά συναρτάται ακραιφνώς με αυτό που συζητούμε- είδαμε μια σπουδή, μια ταχύτητα, τα οποία ιδιωτικά μεν, με προβλήματα -είδαμε και περιπτώσεις πανεπιστημίων ενός ορόφου- αλλά εν πάση περιπτώσει, είδαμε μια Κυβέρνηση να σπεύδει να κλείσει αυτήν τη διαδικασία όπως πιστεύει πολιτικά. Δεν θα σχολιάσω αυτό στο οποίο διαφωνούμε προφανώς, αλλά αλλού είναι το ζήτημα. Πώς γίνεται για ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο με τόσα προβλήματα και συνταγματικές δυσκολίες να τρέχει, να σπεύδει η Κυβέρνηση και να προχωρά και εδώ για ένα αίτημα τόσων εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων πολιτών να διέπεται από αυτήν την κωλυσιεργία; Μήπως δηλαδή εδώ και με τη στάση της Κυβέρνησης δημιουργείται μια μεγαλύτερη και εύλογη ανισότητα;

Και ερωτώ, λοιπόν, εν κατακλείδι, και θα ήθελα να αναφερθεί επακριβώς, επειδή το θέμα ήταν γνωστό από την αρχή της θητείας, πρέπει να γνωρίζουμε, να είναι ξεκάθαρο, μια καθαρή κουβέντα: Ναι ή όχι; Χωρίς άλλου τύπου επίπλαστες υπεκφυγές; Ένα ναι ή ένα όχι. Νομίζω ότι είναι κρίσιμο και το χρειάζονται οι άνθρωποι που μας παρακολουθούν.

Πέραν από το ηθικοπολιτικό σκέλος της παρέμβασής μου, νομίζω ότι υπάρχει και ένα ζήτημα τεκμηρίωσης που οφείλω, κύριε Πρόεδρε, να πω, ότι προς τεκμηρίωση των ανωτέρω που έχω τοποθετηθεί, καταθέτω και δύο υπομνήματα. Το πρώτο υπόμνημα είναι του Συλλόγου Αποφοίτων Φοιτητών και Φοιτητών του ΤΕΙ Κρήτης, μια συλλογικότητα που γνωρίζετε προσωπικά πόσο προσπαθεί να είναι μέρος της λύσης αυτού του προβλήματος και βέβαια ένα υπόμνημα του Συλλόγου Αποφοίτων ΤΕΙ Αθήνας και ΑΕΙ του Πειραιά.

Τι τεκμαίρονται μέσα από αυτά; Πρώτον, η θεσμική συνέχεια και πλήρη ακαδημαϊκή εξομοίωση των ΤΕΙ με τα πανεπιστήμια ήδη από το 2001, δεύτερον, οι υφιστάμενες διακρίσεις αναφορικά με την επαγγελματική αντιμετώπιση των αποφοίτων τους, τρίτον, οι προηγούμενες περιπτώσεις θεσμικής αντιστοίχισης και ισοτίμησης πτυχίων κατ' εφαρμογή αντίστοιχων μεταρρυθμίσεων και βέβαια την ανάγκη άμεσης νομοθέτησης, ρύθμισης και άρσης κάθε μορφής άνισης διαφοροποίησης.

Καταθέτω, λοιπόν, επίσης, δύο αποφάσεις συγκλήτων του ΕΛΜΕΠΑ και του ΠΑΔΑ, του Δυτικής Αττικής, που στηρίζουν πλήρως τις παραπάνω θέσεις, καθώς και το από 27 Φεβρουαρίου 2025 διευκρινιστικό έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών. Αυτά προς τεκμηρίωση των λεγομένων, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, κύριε Υπουργέ, στα τελευταία δέκα δευτερόλεπτα το διατυπώνω ξεκάθαρα. Θέλουμε ένα ναι ή ένα όχι. Καθαρές κουβέντες. Και καλό θα ήταν και το πότε.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χαράλαμπος (Χάρης) Μαμουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μαμουλάκη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ.

Κύριε Βουλευτά, χαίρομαι γιατί στην τοποθέτησή σας θα μου δώσετε τη δυνατότητα και να απαντήσω αλλά να απαντήσω και με ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά, που πρέπει τουλάχιστον να τα έχουμε ως βάση συζήτησης για ένα τέτοιο σημαντικό γεγονός.

Μιλήσατε για επτά χρόνια, που δεν έχει δοθεί κάποια απάντηση. Μιλήσατε για αμφισημία των δικαιωμάτων. Εγώ, κύριε Βουλευτά, θα ρωτήσω το εξής: Ποιος προκάλεσε όλη αυτή την ιστορία; Ποια κυβέρνηση προκάλεσε όλη αυτήν την αμφισημία των δικαιωμάτων, το γιατί βρισκόμαστε σε αυτό το σημείο με την πρόχειρη νομοθέτηση, με τη χωρίς στόχευση νομοθέτηση;

Νομίζω θα συμφωνήσουμε ότι αυτό έγινε από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ την εποχή εκείνη, κατά την οποία τι είχαμε; Είχαμε την ανωτατοποίηση -πανεπιστημιοποίηση να την πούμε, γιατί ανώτατα ήταν- των ΑΤΕΙ σε μία νύχτα. Σχηματικό.

Έπρεπε να γίνουν; Δεν θα απαντήσω ακαδημαϊκά αυτή τη στιγμή το αν ήταν καλά ή όχι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Θα ρωτήσω, χωρίς καμία ακαδημαϊκή διαδικασία, χωρίς καμία ακαδημαϊκή προετοιμασία και χωρίς να υπάρχει ο τρόπος αξιολόγησης αυτών των ιδρυμάτων. Άρα λοιπόν έγινε κάτι, το οποίο οδήγησε σε αυτό το οποίο εσείς επικαλείστε σήμερα και μας κατηγορείτε ότι δεν έχει γίνει κάτι.

Εν κατακλείδι, πρώτον, σίγουρα στην αγορά εργασίας οι απόφοιτοι των ανωτάτων τεχνολογικών ιδρυμάτων μπορούν και υπάρχουν ως απόφοιτοι πανεπιστημιακού τίτλου.

Δεύτερον, μιλήσαμε για την ακαδημαϊκή τους εξέλιξη. Και να κλείσω το ερώτημά σας. Είναι προφανές ότι η οποιαδήποτε τέτοια συζήτηση -και γι' αυτόν τον λόγο δεν μπήκε στον νόμο, στο νομοσχέδιο τότε, στον ψηφισθέντα νόμο για την ανώτατη σχολή παραστατικών τεχνών το συγκεκριμένο κομμάτι- δεν αφορά μόνο, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, για όλους αυτούς τους αποφοίτους ότι έχουμε μόνον αποφοίτους από το 2001 και μετά. Προφανώς

υπάρχουν και απόφοιτοι του 2002, οι οποίοι μπήκαν πριν από το 2001, άρα πριν από αυτό το οποίο αποκαλούμε ΑΤΕΙ, Ανώτατα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Άρα λοιπόν χρειαζόταν και χρειάζεται -και αυτό κάνουμε- μια τέτοια τεχνοκρατική συζήτηση για να συμπεριληφθούν όλοι οι απόφοιτοι, και οι απόφοιτοι των ΤΕΙ και οι απόφοιτοι των ΑΤΕΙ ή αυτοί που εισήχθησαν και αποφοίτησαν ως ΑΤΕΙ και προφανώς αυτοί που μπήκαν ως ΑΤΕΙ και κάποιοι τελειώσανε, γιατί ήταν επιμελείς, και κάποιοι άλλοι έμειναν μετά.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω το εξής, μιας και μιλήσατε για ιδιωτικά πανεπιστήμια. Για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι γνωστή η άποψή μας, η διαφορά μας, δεν υπάρχουν, και φυσικά αν μου δίνετε ένα παράδειγμα ενός νομικού προσώπου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης που είναι σε ένα μόνον όροφο, τότε πραγματικά θα δεχόμουν αυτό που λέτε. Έστω και ένα από τα τέσσερα ότι είναι σε μόνον έναν όροφο δεν υπάρχει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.